

<p>ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελ.1-6). Κύριε Ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τά Ἀναστάσιμα. Τοῦ Τριωδίου. Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα τὸ πυρίπνουν στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον, τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαεινὸν τὸν τῆν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα. (Δίς). Ποίοις ὕμνων ἀνθῶν ἀνθῶν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως προστάτην τὸν μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρούουσαν, ἰαμάτωννάματα πιστοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον Γρηγόριον. Ποίοις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν εὐφημήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον τοῦ φωτὸς τοῦ θεοῦ τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα τῶν μοναζόντων</p>		<p>ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε Ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τά Ἀναστάσιμα. Τοῦ Τριωδίου. Μέ ποιούς ὕμνους ἐγκωμίων νά ἀνυμνήσουμε τὸν Ἱεράρχην; τῆς θεολογίας τὴ σάλπιγγα, τὸ φλογερὸ στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸ δοχεῖο τοῦ Πνεύματος, τὸν ἀκλόνητο στῦλο τῆς Ἐκκλησίας, τὸ μέγα ἀγαλλίαμα τῆς οἰκουμένης, τὸν ποταμὸ τῆς σοφίας, τὸ λυχνάρι τοῦ φωτός, τὸ φωτεινὸ ἀστέρι πού καταλάμπει ὅλη τὴν κτίση. (Δίς). Μέ ποιὰ ἄνθη ὕμνων νά στεφανώσουμε τὸν Ἱεράρχην; Τὸν ὑπερασπιστὴ τῆς εὐσεβείας καὶ τὸν ἀντίπαλο τῆς ἀσεβείας, τὸν θερμὸ προστάτη τῆς πίστεως, τὸν μέγα καθηγητὴ καὶ διδάσκαλο, τὴ γλῶσσα πού λάμπει σάν χρυσάφι, τὴν πηγὴ πού ἀναβλύζει στοὺς πιστοὺς τὰ ἁγιασμένα νερά τῶν θεραπειῶν, τὸν μέγα καὶ ἀξιοθαύμαστο Γρηγόριο. Μέ τί εἶδους χεῖλη νά ἐγκωμιάσουμε ἑμεῖς οἱ γήινοι τὸν Ἱεράρχην; τὸν διδάσκαλο τῆς Ἐκκλησίας, τὸν κήρυκα τοῦ θεικοῦ φωτός, τὸν μυσταγωγὸ τῆς Ἁγίας Τριάδας, τὸ μέγα στόλισμα τῶν Μοναχῶν, αὐτὸν πού λάμπει μέ</p>
--	--	---

ἐγκαλλώπισμα τὸν πράξει, καὶ θεωρία
διαλάμποντα Θεσσαλονίκης τὸ κλέος συμπολίτην
ἔχοντα μυροβλύτην ἐν οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ
ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Δόξα...

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς ὁ
τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ
νῦν Πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε Γρηγόριε, αἴτησαι
πρεσβείαις σου δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίο. (Τῆς Ὀκτωήχου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. . . κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14)).

Ἀπόστιχα. (Τοῦ ἤχου).

Δόξα ...

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν,
ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα τὰς τῶν
ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγοις
λόγοις σου κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς
Θεὸν ἀναφέρουσα· διὸ Γρηγόριε, Θετταλίας τὸ
θαῦμα, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῶ φωτισθῆναι
τῷ θείῳ φωτὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ
πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων

πράξη καὶ θεωρία, τὴ δόξα τῆς Θεσσαλονίκης, πού ἔχει
συμπολίτη στοὺς οὐρανοὺς τὸν Μυροβλύτη, τὸν θεϊκό
καὶ ὑπερθαύμαστο Δημήτριο.

Δόξα...

Ὅσιε τρισμακάριστε, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ καλὸς Βο-
σκὸς καὶ Μαθητῆς τοῦ Ἀρχιβοσκοῦ Χριστοῦ πού προσέ-
φερεις τὴν ψυχὴ σου ὑπὲρ τῶν προβάτων· Ἐσὺ ὁ ἴδιος καὶ
τώρα Πατέρα μας, φορέα τοῦ Θεοῦ Γρηγόριε, ζήτησε μέ
τίς πρεσβεῖες σου νά δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο. (Τῆς Ὀκτωήχου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. . . κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα. (Τοῦ ἤχου).

Δόξα...

Ἡ γλῶσσα σου ἢ ἀγρυπνη γιὰ διδασκαλία
ἀντηχώντας στά αὐτιά τῶν καρδιῶν μας ξεσηκώνει τίς
ψυχές τῶν ὀκνηρῶν, καὶ μέ τοὺς θεοπνεύστους λόγους
σου γίνεται σκάλα πού ἀνεβάζει στὸν οὐρανὸ τοὺς κα-
ταγομένους ἀπὸ τὴ γῆ· Γι' αὐτό, Γρηγόριε, τὸ θαῦμα τῆς
Θεσσαλίας, μὴ πάψεις νά πρεσβεύεις στὸν Χριστό, νά
φωτισθοῦν μέ τὸ θεῖο φῶς αὐτοὶ πού σέ τιμοῦν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

Ἀνύμφευτη Παρθένε, ἐσύ πού συνέλαβες τὸν Θεὸ
σαρκικά κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ
Ὑψίστου, δέξου ἀμόλυντη τῶν δούλων σου τίς παρα-
κλήσεις· Ἐσύ, ἢ ὅποια σέ ὄλους χορηγεῖς καθαρισμό τῶν

<p>νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντα ἡμᾶς. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16). Ἀπολυτικά. (Τό ἀναστάσιμον). Δόξα .... Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος· Γρηγόριε θαυματουργέ Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος· ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἀπόλυσις: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργ. Σελ. 17-31). Καθίσματα. (Τὰ Ἀναστάσιμα). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 31-32).</p>		<p>πταισμάτων, τώρα δεχόμενη τίς ἰκεσίες μας ἰκέτευε νά σωθοῦμε ὅλοι μας. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16). Ἀπολυτικά (Τό ἀναστάσιμο). Δόξα... Φωστήρα τῆς Ὁρθοδοξίας, στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ διδάσκαλε, ὠραιότητα τῶν Μοναχῶν, ὑπέρμαχε ἀκατανίκητε τῶν θεολόγων, Γρηγόριε Θαυματουργέ, καύχημα τῆς Θεσσαλονίκης, κήρυκα τῆς χάριτος, ἰκέτευε πάντοτε νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Καί νῦν ... Θεοτοκίο. Ἐσύ πού γιά μᾶς γεννήθηκες ἀπό Παρθένο, καὶ ὑπέμεινες σταύρωση, Ἀγαθέ, Ἐσύ πού ἀπογύμνωσες τό θάνατο μέ τό θάνατό σου, καὶ ἔδειξες ἀνάσταση ὡς Θεός, μὴ παραβλέψεις αὐτούς πού ἔπλασες μέ τό χέρι σου· Δεῖξε τὴ φιλανθρωπία σου, Ἐλεῆμον, δέξου τὴ Θεοτόκο πού σ' ἐγέννησε, καὶ πού πρεσβεύει γιά μᾶς, καὶ σῶσε, Σωτήρα μας, λαὸν ἀπελπισμένο. Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31). Καθίσματα. Τὰ Ἀναστάσιμα). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικό. Σελ. 31-32).</p>
---	--	---

<p>Αναβαθμοί. Προκείμενον. (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33). Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. (Οκτώηχος. Σελ. 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. (Σελ. 3-4). «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε εἰς ἐνότητα ὑμνήσαι κατ' ἀξίαν τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον. Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ἱεραρχῶν ἀληθῶς. Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα καὶ ὁμότροπος καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ</p>		<p>Αναβαθμοί. Προκείμενο. (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Τάξη τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 33). Εὐαγγέλιο. Ἑωθινό. (Οκτώηχος. Σελ. 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικό. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριο. Σελ. 3-4). «Σῶσον ὁ Θεός. . . ». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Οἱ γεμᾶτοι ἀπὸ τό Θεό ρήτορες καὶ οἱ δικεκριμένοι ἀπὸ τούς θεολόγους, καὶ γλῶσσες πού λέτε θεϊκά λόγια, ἐλάτε σέ μία ἐνότητα, γιά νά ὑμνήσουμε ἐπάξια τόν ρή- τορα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόν θεϊκό Γρηγόριο. Ὁ στῦλος τῆς πίστες, ὁ πρόμαχος (ὁ ὑπερασπιστής) τῆς Ἐκκλησίας, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἄς ἀνυμνεῖται ἀπὸ μένα ὁ πανάριστος ποιμένας τῆς Θεσσαλονίκης, τό ἀληθινό στόλισμα τῆς τάξεως τῶν Ἱεραρχῶν. Ἀπὸ βρέφος πόθησες ζωὴ ἀνώτερη καὶ τέλεια Πά- τερ, ἀπὸ τῆ νεότητά σου ἀγάπησες θερμά τό φρόνημα καὶ ἀκολούθησες τούς ἴδιους τρόπους καὶ τὰ ἴδια φρο-</p>
---	--	--

συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ πρὸς βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε τῇ μεσιτεῖα σου.

Ἰδιή Γ'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Τὰ ῥεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης πᾶσαν ἡδυπάθειαν, σοφὲ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας ψυχῆς σου τὰ κινήματα καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει αἰσχροῦν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα, ἀλλὰ στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου, Παρθένε Θεονύμφευτε, δῆσόν με θεῖα πρεσβεία σου.

Μικρὰ Συναπτὴ

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

νήματα μέ τόν σύνωνυμό σου (τόν Γρηγόριο τόν Θεολόγο), θεϊκὴ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γίνε γιά μένα, Παναμόλυντη, πορεία ζωῆς ὀδηγώντας με πρὸς τίς θεϊκές κατοικίες· Γιατί πλανήθηκα καὶ γλιστρῶ πρὸς τούς γκρεμούς τῆς κακίας, ἀπό τούς ὁποίους βγάλε με μέ τῇ μεσιτεῖα σου.

Ἰδιή Γ'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Φυλάγοντας τά ρεύματα τῶν θεϊκῶν διδαχῶν σου ἀποφεύγουμε κάθε παγίδα τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀποκρούουμε μέ τά ἱερά σου συγγράμματα τίς φάλαγγές τους.

Τίς ἀνόητες «σοφίες» τῶν αἰρετικῶν τίς διέλυσες, μακάριε Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας στήν καρδιά σου τήν προσωπική Σοφία τοῦ Θεοῦ (τόν Χριστό), μέ τήν ὁποία συνέτριψες μέ πάταγο τῇ σάπια ὑπερηφάνειά τους.

Ἀφοῦ νέκρωσες κάθε ἡδυπάθεια τῆς σάρκα (ροπή πρὸς τήν ἡδονή), σοφὲ, ζωογόνησες μέ τήν ἀσκήση τά κινήματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ τήν ἀνέδειξες θεϊκό ὄργανο τῆς θεολογίας.

Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει τοῦ νοῦ μου καὶ μέ τήν προαίρεσή μου ἀγάπησα μέ ἐπιμέλεια τήν αἰσχροὴ καὶ ἄσωτη ζωή· Ἀλλά δέσε με, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, μέ τῇ στοργῇ τοῦ Τέκνου σου, μέ τῇ θεϊκῇ πρεσβεία σου.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

<p>Κοντάκιον. (Τοῦ Τριωδίου, τό μετά τήν ἕκτην ᾠδήν). Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορρημον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν, Πάτερ, ὀδήγησον, ἵνα κραζώμεν· Χαῖρε, Κήρυξ, τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος. Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρητῶν, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι, Θεορρημον, ἔπεισας ταῦτα· Χαῖρε δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη, χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισηλθε. Χαῖρε τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε, χαῖρε τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως, ἔλεγχε. Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών. Χαῖρε ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας, χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας. Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον, χαῖρε κρατῆρ τοῦ νέκταρος πάροχε.</p>		<p>Κοντάκιο. (Τοῦ Τριωδίου, τό μετά τήν ἕκτην ᾠδή). Ἐσένα, τό ἱερό καὶ θεϊκό ὄργανο τῆς σοφίας, τὴ λαμ- πρὴ σάλπιγγα τῆς θεολογίας, σέ ἀνυμνοῦμε ὁμόφωνα, Γρηγόριε Κήρυκα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ὡς νοῦς (πνεῦμα) πού στέκεσαι κοντά στόν πρώτο Νοῦ (στό ἀνώτερο Πνεῦμα), ὀδήγησε τό νοῦ μας πρὸς Αὐτόν, Πάτερ, γιά νά κραυγά- ζουμε· Χαῖρε κήρυκα τῆς θείας χάριτος. Οἶκος. Ἐμφανίσθηκες ὡς ἀγγελιοφόρος τῶν μυστηρίων στή γῆ ἀναγγέλλοντας στοὺς ἀνθρώπους τὰ θεϊκά μυ- στήρια· Γιατί χρησιμοποιώντας τὰ λόγια τῶν Ἀγγέλων μέ ἀνθρώπινο νοῦ καὶ σῶμα μᾶς ἐξέπληξες καὶ μᾶς ἔπεισες, νά φωνάζουμε σ' ἐσένα, Κήρυκα τοῦ θείου λό- γου, τὰ ἐξῆς: Χαῖρε ἐσύ, δια τοῦ ὁποίου ἀπομακρύνθηκε τό σκό- τος· Χαῖρε ἐσύ, διά τοῦ ὁποίου στή θέση του μπῆκε τό φῶς. Χαῖρε Ἀγγελιοφόρε τῆς πίστες στήν ἀκτιστή Θεότη- τα· Χαῖρε ἔλεγχε τῆς ἀνόητης πίστες στήν κτιστή Θεό- τητα. Χαῖρε, ἐσύ πού διατρανώνεις (διακηρύττεις) τὴ φύση τοῦ Θεοῦ ὡς ὕψος ἄφθαστο· Χαῖρε ἐσύ πού ὀνόμασες τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ βάθος δυσκολοθώρητο. Χαῖρε, γιατί μίλησες σωστά γιά τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε, γιατί ἀρνήθηκες τίς γνώμες τῶν κακούργων αἰρετικῶν. Χαῖρε ἀστέρι πού ὑπέδειξες τόν Κύριο· Χαῖρε κρατή- ρα (δοχεῖο) πού προσφέρεις τό πνευματικό νέκταρ.</p>
---	--	--

<p>Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει, χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος. Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος. Κάθισμα. Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων, Σοφὲ, τὴν πίστιν ἐτρένωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπτῃς Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Δόξα... (Τὸ αὐτὸ). Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε κατὰ τῶν δούλων σου. Ἰδιὴ Δ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ἀνοιξας τὸ στόμα σου Πάτερ σοφὲ τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐκήρυξας, ἦν ἐμελέτας ἐν καρδίᾳ σου αἰεὶ, καὶ Βαρλαάμ τὸν μάταιον ἄφρονα καὶ ἄνου ἀπέδειξας. Ἔδυσ ὁ γλυκύτατος ἐπὶ τὴν γῆν Ἥλιος τῷ νόμῳ τῆς φύσεως, ἀνατελεῖς δέ, τῷ πρωῒ σὺν τῷ Χριστῷ, Ἥλιος ὁ ἀνέσπερος πάντας ἐποπτεύων</p>		<p>Χαῖρε ἐσύ, διὰ τοῦ ὁποίου λάμπει ἡ ἀλήθεια· Χαῖρε ἐσύ, διὰ τοῦ ὁποίου σκοτίσθηκε τὸ ψέμα, Χαῖρε Κήρυκα τῆς χάριτος. Καθίσματα. Ἐκαψες τὴν πλάνη τῶν αἰρετικῶν, Σοφέ, ὑπερύψωσες τὴν πίστιν τῶν ὀρθοδόξων σωστά, καὶ φώτισες τὸν κόσμον· Γι' αὐτὸ ἀναδείχθηκες θριαμβετῆς νικητῆς, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθινός Ἱεράρχης· Μὴν παραλείψεις νὰ πρεσβεύεις στό Χριστό νὰ σωθοῦμε ὅλοι ἐμεῖς. Δόξα ... (Τὸ ἴδιο). Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Δέξου γρήγορα, Κυρία, τίς ἱκεσίες μας, καὶ φέρε τις στόν Υἱό σου καὶ Θεό, Κυρία παναμόλυντη· Παραμέρισε τίς ἐπιθέσεις τῶν κακόφημων φλύαρων, Καταπράννε τίς ἐπινοήσεις τους καὶ νίκησε τὸ θράσος τῶν ἀθέων πού ὀπλίζονται, Ἀμόλυντη, ἐναντίον τῶν δούλων σου. Ἰδιὴ Δ'. Ὁ Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ἀφοῦ ἀνοιξες τὸ στόμα σου, Πάτερ σοφέ, κήρυξες τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ πού μελετοῦσες πάντοτε στήν καρδιά σου· καὶ ἀπέδειξες τὸν ἄδικο Βαρλαάμ ἄμυαλο καὶ ἀνόητο. Ἔδυσες ἐσύ πού ἐπάνω στή γῆ ἦσουν Ἥλιος, κατὰ τὸν νόμο τῆς φύσης· Θά ἀνατείλεις ὅμως τὸ πρωῒ μαζί μέ τὸν Χριστό, ὡς Ἥλιος ἄδυτος (ἀβασίλευτος) φροντί-</p>
---	--	---

πρεσβείαις σου.

Ἐδειξεν ἡ χάρις σε Μάκαρ Θεοῦ καύχημα καὶ στήριγμα μέγιστον, τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Ποιμένα ἀγαθόν, καὶ θεολόγον δεύτερον, καὶ τῆς ποιμνῆς ἄγρυπνον φύλακα.

Θεοτοκίον.

Ἦτά μοι διάνοιξον τὰ τῆς ψυχῆς, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡ γεννήσασα τὸν πρὶν τὰ ὦτα, διανοίξαντα κωφοῦ, καὶ θείους ἐνωτίζεσθαι λόγους, καὶ πληροῦν καταξίωσον.

Ἦιδὴ Ε'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Δρεπάνη τῶν λόγων σου, καὶ ἱεροῖς συγγράμμασιν ἔτεμες αἰρέσεις ἀκανθώδεις, καὶ ζιζανίων νόθα βλαστήματα, τῆς Ὁρθοδοξίας δ' εὐσεβῆ κατεβάλου σπέρματα, Ἱεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου Πάνσοφε καὶ τὰ σεπτὰ συγγράμματα, δρόσος οὐρανία μέλι πέτρας ἄρτος Ἀγγέλων τοῖς ἐντυγχάνουσι, νέκταρ ἀμβροσία γλυκασμός, ἥδυσμα Γρηγόριε καὶ πηγὴ ζῶντος ὕδατος.

Κοινόν σε Διδάσκαλον, γνωρίζει γῆ καὶ θάλασσα στήλην ἱερὰν Ὁρθοδοξίας καὶ ὀπλοθήκην θείων δογμάτων σεπτῆν, σοφὸν θεολόγον ἱερόν, σύσκηνον συμμετόχον Ἀποστόλων ὁμότροπον.

Θεοτοκίον.

ζοντας γιὰ ὅλους μέ τις πρεσβεῖες σου.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, Μακάριε, σέ ἀνέδειξε καύχημα καὶ στήριγμα πολὺ μεγάλο τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ Ποιμένα καλόν, καὶ θεολόγο δεύτερο (μετὰ τὸν Γρηγόριο τὸν Θεολόγο), καὶ ἄγρυπνο φύλακα τῆς ποιμνῆς (τοῦ κοπαδιοῦ).

Θεοτοκίο.

Ἄνοιξέ μου τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς, Μητέρα τοῦ Θεοῦ πού γέννησες Αὐτόν πού παλαιὰ ἄνοιξε τὰ αὐτιά τοῦ κουφοῦ, καὶ ἀξίωσέ με νὰ ἀκούω καὶ νὰ ἐκτελῶ τὰ θεϊκά λόγια.

Ἦιδὴ Ε'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Μέ τό δρεπάνι τῶν λόγων σου καὶ μέ τὰ ἱερά σου συγγράμματα ἔκοψες τίς ἀγκαθωτές αἰρέσεις καὶ τὰ νόθα βλαστάρια τῶν ζιζανίων. Καὶ ἔσπειρες τὰ εὐσεβῆ σπέρματα τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἱεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου, Πάνσοφε, καὶ τὰ σεβάσματά σου συγγράμματα εἶναι οὐράνια δροσιά, μέλι ἀπὸ πέτρα, τροφή τῶν Ἀγγέλων γιὰ ἐκείνους πού τὰ μελετοῦν, εἶναι νέκταρ, ἀμβροσία (θεϊκὴ τροφή), γλυκύτητα, ὀρεκτικὸ καὶ πηγὴ ζωντανοῦ νεροῦ, Γρηγόριε.

Κοινό διδάσκαλο σέ ἀναγνωρίζει ἡ ξηρὰ καὶ ἡ θάλασσα, ἱερὴ στήλη τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ σεβάσμια ὀπλοθήκη τῶν θεϊκῶν δογμάτων, σοφό, ἅγιο Θεολόγο, συγκάτοικο, συμμετόχο τῶν Ἀποστόλων καὶ μέ τὴν ἴδια μ' αὐτοὺς συμπεριφορὰ.

Θεοτοκίο.

<p>Ψείθροις κατανύξεως, τοὺς ῥύπους τῆς καρδίας μου, ἄχραντε, ἀπόπλυνον, Παρθένε, καὶ μετανοίας τρόπους μοι δώρησαι, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἱεραῖς δεήσεσιν, ὃν ἀρρητῶς ἐγέννησας.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ἐρράγη μάταιον φρύαγμα καὶ γλῶσσα Βαρλαάμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι τοῦ σοφοῦ Βασιλέως καὶ σοῦ Γρηγόριε.</p> <p>Τὴν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.</p> <p>Λαοῦ ποτὲ προηγούμενος ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοῦς τῆς Πίστεως ἐχθροὺς κατέφλεξας, τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας, θεόφρον Πάτερ Γρηγόριε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γενοῦ μοι πάναγνε Δέσποινα γαλήνη καὶ λιμὴν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.</p> <p>Μικρὰ . Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 38). Κοντάκιον καὶ Οἶκος. (Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου).</p>		<p>Μέ τά ρεύματα τῆς κατανύξεως, Παρθένε, πλῦνε τοὺς (Σελ. 306-307). υς (τίς ἀκαθαρσίες) τῆς καρδιᾶς μου, καὶ δώρισέ μου τρόπους μετανοίας μέ τίς ἱερές δεήσεις σου πρὸς τὸν εὐσπλαχνο Θεό, τὸν ὁποῖο μυστηριωδῶς γέννησες.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ἔσπασε ἡ μάταιη ἀλαζονεία καὶ γλῶσσα τοῦ παράφρονος Βαρλαάμ, μέ λόγια καὶ μέ διδάγματα καὶ μέ τὴν ὀξύτητα τοῦ νοῦ (τὴν ἐξυπνάδα) τοῦ σοφοῦ βασιλιᾶ καὶ τῆ δική σου, Γρηγόριε.</p> <p>Τῆ θεϊκῆ λύρα τοῦ Πνεύματος, τῆ σάλπιγγα πού κήρυξε λαμπρά τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ, τὸν Πρόεδρο τῆς Θεσσαλονίκης, τῆ θεολογικῆ γλῶσσα, ἃς τὸν τιμήσουμε μέ ὕμνους.</p> <p>Καθὼς προπορευόσουν κάποτε ἀπὸ τό λαό, σάν πύρινος στῦλος, ἔκαψες ὀλοκληρωτικά τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως· Καὶ τά πλήθη τῶν πιστῶν τά φώτισες, θεοφώτιστε Πάτερ Γρηγόριε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γίνε γιά μένα, πάναγνη Κυρία, γαλήνη καὶ λιμάνι παρηγοριᾶς, διαπερνώντας με στό ἀκύμαντο θεϊκό λιμάνι, καταπραΰνοντάς τῆ ζάλη τῶν παθῶν μου.</p> <p>Μικρὴ . Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 38). Κοντάκιο καὶ Οἶκος. (Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου).</p>
--	--	--

<p>Συναξάριον. (Τοῦ Μηναιίου): Τοῦ Τριωδίου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Στίχοι. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν, Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.</p> <p>Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 58-60). Ἰδιὴ Ζ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Οἱ τοῖς λόγοις ὁμιλοῦντες καὶ συγγράμμασι, τοῖς σοῖς Γρηγόριε, γνῶσιν μυοῦνται Θεοῦ καὶ ἔμπλεοι δείκνυνται σοφίας πνευματικῆς, καὶ τὴν ἄκτιστον χάριν καὶ τὴν ἐνέργειαν, τοῦ Θεοῦ θεολογοῦσι. Τὴν ῥομφαίαν καὶ τὰ τόξα κακοδόξων τε, ὄλωσ συνέτριψας καὶ τὴν ὄφρυν Βαρλαάμ, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν αἰρετικῶν ὡς ἰστόν, διεσκόρπισας, οἷά περ λίθος μέγιστος τῆς ἀράχνης Ἱεράρχα. Ἐσφραγίσθη σου τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασι, καὶ τοῖς συγγράμμασιν, ἡ Πίστις τῶν</p>		<p>Συναξάριον. (Τοῦ Μηναιίου). Τριωδίου. Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρᾳ, δεύτερῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἐπιτελοῦμε τὴ μνήμη τοῦ μεταξύ τῶν Ἀγίων Πατρὸς μας Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. . Τώρα τὸν λαμπρὸ κήρυκα τοῦ ἀκτίστου φωτὸς τὸν πράγματι μέγало, ἡ πηγὴ τοῦ ἀδύτου φωτὸς τὸν ὀδηγεῖ πρὸς τὸ μέγα φῶς. Μέ τίς δικές του πρεσβεῖες, Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Καταβασίεις. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 58-60). Ἰδιὴ Ζ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Αὐτοὶ πού ἐπικοινωνοῦν μέ τὰ λόγια σου καὶ μέ τὰ συγγράμματά σου, Γρηγόριε, μυσταγωγοῦνται στή γνώση τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι γεμᾶτοι ἀπό σοφία πνευματική, καὶ θεολογοῦν γιὰ τὴν ἄκτιστη χάρη καὶ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Τό σπαθὶ καὶ τὰ τόξα τῶν αἰρετικῶν τὰ συνέτριψες ὀλοκληρωτικά, καὶ τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ Βαρλαάμ καὶ ὅλη τὴ δύναμη τῶν αἰρετικῶν τὴ διέλυσες σάν ἰστό τῆς ἀράχνης, σάν νά ἦσουν πέτρα πολὺ μεγάλη, Ἱεράρχα. Σφραγίσθηκε μέ τὰ λόγια σου καὶ τὰ διδάγματα καὶ τὰ συγγράμματά σου ἡ Πίστις τῶν εὐσεβῶν, καὶ σταμά-</p>
--	--	---

εὐσεβῶν καὶ θράσος αἰρέσεως ἔστη Γρηγόριε καὶ ἀναίρεσις Ὁρθοδοξίας πέπαυται, καὶ ἰσχύς τῶν κακοδόξων.

Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων σε πηγὴν οἱ ξηραινόμενοι, παθῶν νοσήμασι γινώσκοντες ἀληθῶς ἀντλοῦμεν σωτήρια, καὶ θεῖα νάματα, καὶ κραυγάζομεν· Εὐλογημένος, Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ωιδὴ Η'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Παρίστασαι νῦν τοῖς θεολόγοις τῷ θρόνῳ τοῦ Πανοικτίρμονος ὡς ὅμοιος τούτοις καὶ ὁμότροπος, πάνσοφε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης πρόεδρε, Ἱεραρχῶν καλλονή, λαμπρῶς ἠγλαϊσμένος τῇ δόξῃ, τῆς Ἱεραρχίας Θεῶ καὶ νῦν λατρεύων.

Εἰδὼς σου τὸ καθαρὸν τῆς διανοίας Θεὸς καὶ πρὸ τῆς γαστρὸς καὶ πρὸ συλλήψεως τῷ πιστῷ λελάληκε θεῖῳ Βασιλεῖ τρανῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἄμαχον, εἶναί σε πρόμαχον· διὸ κανονικῇ ἀσφαλείᾳ, μύρῳ ἐσφραγίσθης, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡττᾶται τρανῶς καὶ κινδυνεύει, τὸ ἄθροισμα τοῦ Πολυκινδύνου τῇ παλάμῃ σου καὶ σοφοῖς σου ῥήμασιν ἔνδοξε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε καὶ ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐξέλιπε σαθρὰ συμμορία σου τῇ βροντοφώνῳ, καὶ θεολόγῳ γλώσση.

τησε τὸ θράσος τῆς αἰρέσεως, Γρηγόριε, καὶ ἔπαψε ἡ κατάλυση τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ δύναμη τῶν κακοδόξων (τῶν αἰρετικῶν).

Θεοτοκίον.

Ἀναγνωρίζοντας ἐσένα ἀληθινά ὡς πηγὴ τῶν θεραπειῶν, αὐτοὶ πού ξηραινόμεσθε ἀπὸ τῆς ἀσθένειας τῶν παθῶν, προμηθευόμεσθε σωτήρια καὶ θεϊκὰ νερά καὶ κραυγάζομεν· Εἶναί εὐλογημένος, Πάναγνη, ὁ καρπὸς τῆς κοιλιᾶς σου.

Ωιδὴ Η'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Παραστέκεσαι μαζί μέ τούς θεολόγους στόν θρόνο τοῦ Πανεύσπλαχνου ὡς ὅμοιος μέ αὐτούς στήν ἀξία καὶ στούς τρόπους, πάνσοφε Γρηγόριε, Πρόεδρε τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὠραιότητα τῶν Ἱεραρχῶν, στολισμένος λαμπρὰ μέ τήν δόξα τῆς Ἱεραρχίας, λατρεύοντας καὶ τώρα τόν Θεό.

Γνωρίζοντας τήν καθαρότητα τῆς εὐσπλαχνίας σου ὁ Θεός, καὶ πρὶν ἀπό τήν κοιλιὰ, καὶ πρὶν ἀπό τή σύλληψη, μίλησε στό θεϊκό βασιλιά μέ λαμπρότητα, ὅτι θά εἶσαι πρόμαχος ἀκατανίκητος τῆς Ἐκκλησίας· Γι' αὐτό μέ τήν ἀκρίβεια τῶν κανόνων ἐσφραγίσθηκες μέ τό μύρο τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Νικιέται περίτρανα καὶ κινδυνεύει ἡ συντροφιά τοῦ Ἀκινδύνου (πού ἀποδείχθηκε πολυκίνδυνος), μέ τήν παλάμη σου καὶ μέ τά σοφά σου λόγια, ἔνδοξε Γρηγόριε, Πρόεδρε τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἔσβησε, ὅπως σβήνει ὁ καπνός, ἡ σάπια συμμορία, μπροστά στή βροντοφώνη

<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς παθήμασι, φύσιν ἀνεμόρφωσεν ἄκρα ἀγαθότητι καὶ ὅλην ἀνεκαίνισε καὶ καθηγίασε· διὸ οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, σὲ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40). Ωιδὴ Θ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου, Γρηγόριε· τὸ κατ' εἰκόνα γὰρ ἄσπιλον ἐτήρησας νοῦν δ' ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν σαρκικῶν ἀνδρικῶς ἐνστησάμενος, τὸ καθομοίωσιν, ἀνελάβου· ὅθεν οἶκος γέγονας τῆς ἀγίας Τριάδος λαμπρότατος.</p> <p>Ἄναξ εὐσεβῆς, ὑπόπτερον δείκνυσιν ἀεροβάτην σε, τούτῳ συμμαχήσαντα, ὡς ὅλον ἔμπλεων, θείου Πνεύματος, κατὰ τοῦ ματαιόφρονος καὶ μανικοῦ Βαρλαάμ τοῦ λαλοῦντος εἰς τὸ ὕψος ἄδικα, τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐνδίκως ἐνίκησας.</p> <p>Ὅλος γεγονὼς σοφίας τῆς κρείττονος ἔμπλεως ἔνδοξε φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, Ὁρθοδοξίας πηγᾶσας δόγματα· φιλία γὰρ ἀμείνωνος, φιλοσοφίας σοφὴ θεῖον φόβον, ἐν γαστρὶ συνέλαβες καὶ τοῦ Πνεύματος λόγους</p>		<p>καὶ θεολόγο γλῶσσα σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μ' ἐσένα, Παρθένε, ἀναμόρφωσε τὴ φύση τῶν ἀνθρώπων, πού ἦταν χωμένη στὰ πάθη, μὲ ἄκρα ἀγαθότητα, καὶ τὴν ἀνακαίνισε ὅλη καὶ τὴν καθάγιασε· Γι' αὐτὸ ἐμεῖς πού σωθήκαμε μὲ σένα σὲ δοξολογοῦμε σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40). Ωιδὴ Θ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ἐγίνες καθρέφτης τοῦ Θεοῦ, Γρηγόριε· Γιατί διατήρησες ἀμόλυντο τὸ «κατ' εἰκόνα», γιατί, ἀφοῦ τοποθέτησες μὲ ἀνδρεία τὸ νοῦ κυβερνήτη κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν, πραγματοποίησες τὸ «καθ' ὁμοίωσιν»· Γι' αὐτὸ ἔγινες λαμπρότατη κατοικία τῆς Ἁγίας Τριάδας.</p> <p>Ὁ εὐσεβῆς βασιλιάς σὲ ἀναδεικνύει φτερωτὸ διαβάτη τοῦ ἀέρα, ὅταν συμάχησες μαζί του, ἐπειδὴ ἦσουν ὀλόκληρος γεμᾶτος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, κατὰ τοῦ ἄφρονα Βαρλαάμ, πού μιλοῦσε ἄδικα (βλάσφημα) στὴν Ὑψηλότητα τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιο Βαρλαάμ κατέβαλες, νίκησες, δικαιολογημένα.</p> <p>Ἀφοῦ γέμισες ὀλόκληρος ἀπὸ τὴν ἀνώτερη σοφία, ἔνδοξε, ἔλαμψες ὡς φῶς στὸν κόσμον πηγάζοντας τὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδοξίας· Γιατί μὲ τὴν ἀγάπη τῆς καλλιτέρας φιλοσοφίας, σοφὴ, συνέλαβες μέσα στὴν ὑπαρξή σου τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, καὶ γέννησες τὰ λόγια</p>
---	--	---

<p>γεγέννηκας. Θεοτοκίον. Ἕμνον σοι πιστοὶ συμφώνως προσφέρομεν εὐχαριστίας· σὺ γάρ, τὴν ἀρχαίαν ἔλυσας, ἡμῶν κατάραν Θεογεννήτρια, καὶ εὐλογίαν ἅπαντες, θείαν καρπούμεθα σωτηρίαν, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, διὰ σοῦ καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον. Μικρὰ Συναπτὴ (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον. (Οκτώηχος. Σελίδες 203-213). Τοῦ Τριωδίου). Χαῖρε Πατέρων καύχημα θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκὴνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης πέλαγος τὸ τοῦ λόγου, πράξεως χαῖρε ὄργανον θεωρίας ἀκρότης θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων, Πνεύματος χαῖρε τέμενος καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ. Θεοτοκίον. Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι πάρεσο ἐν ἀνάγκαις τῆς τελευταίας ἡμέρας μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄιδης μὴ ἀπώλεια, Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστήναι, ᾧ Θεομήτορ Δέσποινα, ποιήσον σαῖς πρεσβείαις. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).</p>		<p>τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον. Οἱ πιστοὶ σοῦ προσφέρουμε ὁμόφωνα ἕμνο εὐχαριστίας· Γιατί Ἐσύ κατέλυσες, Θεογεννήτρια, τὴν παλαιὰ κατάραν σέ βάρος μας· Καὶ ὡς θεϊκὴ εὐλογία ὄλοι παίρνομε ὡς καρπὸ διὰ σοῦ, σωτηρία φωτισμὸ καὶ ἔλεος καὶ τὴ χαρὰ τὴν αἰώνια. Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμο. (Οκτώηχος. Σελ. 203-213). Τοῦ Τριωδίου. Χαῖρε καύχημα τῶν πατέρων, τὸ στόμα τῶν Θεολό- γων, σκηνὴ τῆς ἡσυχίας, ἡ κατοικία τῆς σοφίας, ἡ κορυ- φὴ τῶν Διδασκάλων, τὸ πέλαγος τοῦ Λόγου· Χαῖρε ὄργανο τῆς πράξεως, κορυφὴ τῆς θεωρίας, καὶ θεραπευ- τά τῶν ἀσθενιῶν τῶν ἀνθρώπων· Χαῖρε νὰ τοῦ Πνεύ- ματος, καὶ ἀφοῦ πέθανες καὶ ὅσο ζοῦσες. Θεοτοκίον. Βασίλισσα τῶν πάντων, πρόφθασε στοὺς κινδύνους, πρόφθασε στὶς θλίψεις, νὰ εἶσαι παροῦσα κατὰ τὴν τε- λευταία ἡμέρα, γιὰ νὰ μὴ μᾶς καταλάβει ὁ σατανᾶς, οὔτε ὁ ἄδης οὔτε ἡ ἀπώλεια (ἡ καταστροφή)· Κάνε ὥστε μέ τις πρεσβεῖες σου, Κυρία Μητέρα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀθωωθοῦμε μπροστὰ στό φοβερό Βῆμα τοῦ Υἱοῦ σου. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43).</p>
--	--	---

<p>Τροπάρια. (Τά Αναστάσιμα). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.</p> <p>Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.</p> <p>Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ Πίστεως τὸν σπόρον πληθύνας καλῶς, τῇ ἐπομβρία τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.</p> <p>Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.</p> <p>Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου, Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασας, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δήμοι, καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρὸς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν εὐσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου δεῖξον</p>		<p>Τροπάρια. (Τά Αναστάσιμα). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ἐξησες τὴ μακάρια ζωὴ στὸν κόσμον, καὶ τώρα εὐφραίνεσαι μαζί μέ τά πλήθη τῶν Μακαρίων, καί ὡς πρᾶος κατοικεῖς στή χώρα τῶν πρᾶων, τόν παράδεισο, Ἱεράρχα Γρηγόριε· Καί εἶσαι πλούσιος ἀπό τόν Θεό μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων, τὴν ὁποία προσφέρεις σ' αὐτούς πού σέ τιμοῦν.</p> <p>Στίχ. Τό στόμα τοῦ Δικαίου μετά ἀπό μελέτη ὁμιλεῖ σοφά, καὶ ἡ γλῶσσα του θά ἐκφράσῃ δίκαιη ἀπόφαση.</p> <p>Καταφύτευσες τά δόγματα τῆς Ὁρθοδοξίας, Μακά- ριε, κόβοντας τά ἀγκάθια τῆς κακοδοξίας, τῆς αἰρέσεως· Καί ἀφοῦ πολλαπλασίασες τόν σπόρο τῆς πίστεως καλά μέ τή βροχή τῶν λόγων σου, σάν πρακτικὸς γεωργός, πρόσφερες στὸν Θεό ἑκατονταπλάσια στάχνα.</p> <p>Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, εἶναι ντυμένοι μέ δικαιο- σύνην, καὶ οἱ ἀφιερωμένοι σ' ἐσένα θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση.</p> <p>Τὴ λαμπρότητα τῆς ἀμεμπτοῦ ζωῆς σου, Μακάριε, θαύμασας τά πλήθη τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων· γιατί κατά τὴν προαίρεση ἀναδείχθηκες σταθερὸς ἀθλητῆς καὶ ἀσκητῆς καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού βαδίζουν στό σκοτάδι τῶν ἀμαρτημάτων, Χριστέ, ἀνέτειλες ὡς φῶς κατά τόν καιρὸ τῆς ἐγκρατείας· Δεῖξε σ' ἐμᾶς καὶ τὴν ἐπίσημη ἡμέρα</p>
--	--	---

<p>ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι· Ανάστα ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 43-44).</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. (Τό Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου).</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος· Γρηγόριε θαυματουργέ Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος· ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. «Τῆ Ὑπερμάχῳ... ». (Σελ. 306-307).</p> <p>Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (Α'. 10-Β'. 3).</p> <p>Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς</p>		<p>τοῦ Πάθους σου, γιὰ νὰ φωνάζουμε σ' ἐσένα. Σήκω, Θεέ, ἐλέησέ μας.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη. . . ». (Συλλειτουργικό. Σελ. 43-44).</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. (Τό Ἀναστάσιμο).</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Φωστήρα τῆς Ὁρθοδοξίας, στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ διδάσκαλε, ὠραιότητα τῶν Μοναχῶν, ὑπέρμαχε ἀκατανίκητε τῶν θεολόγων, Γρηγόριε Θαυματουργέ, καύχημα τῆς Θεσσαλονίκης, κήρυκα τῆς χάριτος, ἰκέτευε πάντοτε νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. «Τῆ Ὑπερμάχῳ. . . ». (Σελ. 306-306-307).</p> <p>Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (Α'. 10-Β'. 3).</p> <p>Κατ' ἀρχὰς Ἐσύ, Κύριε θεμελίωσες τὴ γῆ, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοί (κάποτε) θά χαθοῦν, ἐσύ ὅμως παραμένεις· Καὶ ὅλοι σάν ἐπανωφόρι θά παλιώσουν, καὶ σάν μανδύα θά τοὺς περιτυλίξεις καὶ</p>
---	--	---

ίμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου, οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ, περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον (Β'. 1-12).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον,

θά μεταβληθοῦν, ἐσὺ ὅμως παραμένεις ὁ ἴδιος, καὶ τὰ ἔτη σου θά εἶναι αἰώνια. Καὶ σέ ποιόν ἀπό τοὺς Ἀγγέλους εἶπε ποτέ (ὁ Θεός)· Κάθισε στὰ δεξιὰ μου, ἕως ὅτου θά βάλω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποστήριγμα στὰ πόδια σου; Δέν εἶναι ὅλοι τοὺς ὑπηρετικά πνεύματα, πού ἀποστέλλονται νά ὑπηρετήσουν, αὐτοὺς πού πρόκειται νά κληρονομήσουν τὴ σωτηρία; Γι' αὐτό πρέπει ἡμεῖς νά προσέχουμε περισσότερο σέ ὅσα ἀκούσαμε, μήπως κάποτε παρασυρθοῦμε. Διότι, ἐάν ὁ λόγος πού κηρύχθηκε ἀπὸ Ἀγγέλους ἀποδείχθηκε βέβαιος, καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοή ἔλαβε δίκαιη ἀνταπόδοση, πῶς θά ξεφύγουμε ἡμεῖς, ἂν δείξουμε ἀμέλεια γιὰ μιὰ τόσο μεγάλη σωτηρία; Ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἄρχισε νά κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριο, βεβαιώθηκε μετὰ σ' ἐμᾶς ἀπὸ ἐκείνους πού τὴν ἄκουσαν;

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον (Β'. 1-12).

Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκείνο μπῆκε ὁ Ἰησοῦς στὴν Καπερναοὺμ· Καὶ ἀκούσθηκε ὅτι εἶναι σέ ἓνα σπίτι. Καὶ ἀμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ὥστε νά μὴ χωροῦν πλέον οὔτε ἔξω ἀπὸ τὴ θύρα· Καὶ τοὺς κήρυττε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔρχονται σ' Αὐτὸν φέροντας ἓνα παράλυτο, πού τὸν ἐσήκωναν τέσσερεις ἄνθρωποι· Καὶ μὴ μπορώντας νά πλησιάσουν σ' Αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους ξεσκέπασαν τὴ στέγη τοῦ σπιτιοῦ, ὅπου βρισκόταν, καὶ ἀφοῦ ἔκαναν ἄνοιγμα, κατέβασαν μπροστά του τὸ κρεβάτι, ἐπάνω στό ὁποῖο ἦταν κατάκοιτος ὁ παράλυτος. Καὶ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστη τους λέγει

ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; καὶ εὐθέως ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα...

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια. (Τὰ Κατανυκτικά τοῦ ἤχου).

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116).

Τοῦ Τριωδίου.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις

στόν παράλυτο· Παιδί μου, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Καὶ ἦταν ἐκεῖ καθισμένοι μερικοὶ ἀπὸ τῶν γραμματεῖς καὶ σκέπτονταν μέσα τους· Γιατί λέγει αὐτός τέτοιες βλασφημίες; Ποῖός μπορεῖ νὰ συγχωρέσει ἁμαρτίες παρά μόνο ἕνας, ὁ Θεός; Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε μέ τό πνεῦμα του, ὅτι ἔτσι σκέπτονται μέσα τους, λέγει σ' αὐτούς· Γιατί ἔχετε αὐτούς τούς λογισμούς στίς καρδιές σας; Τί εἶναι εὐκολώτερο νὰ πῶ στόν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες, ἢ νὰ πῶ σήκω πᾶρε τό κρεβάτι σου καὶ περπάτα; Γιά νὰ καταλάβετε ὁμως ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πού ἐγίνε ἀνθρώπος, ἔχει ἐπάνω στή γῆ τήν ἐξουσία νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες, λέγει στόν παράλυτο· Σ' ἐσένα λέγω, σήκω καὶ πᾶρε τό κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στό σπίτι σου. Καὶ σηκώθηκε ἀμέσως, καὶ ἀφοῦ πήρε τό κρεβάτι του, βγήκε μπροστά σέ ὅλους, ὥστε νὰ ἐκπλήττονται ὅλοι καὶ νὰ δοξάζουν τόν Θεό λέγοντας, ὅτι ποτέ δέν εἶδαμε κάτι τέτοιο.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα...

(Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9).

Τροπάρια. (Τὰ Κατανυκτικά τοῦ ἤχου).

(Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116).

Τοῦ Τριωδίου

Ἐπειδὴ ἔφταιξα ἀμέτρητα σ' ἐσένα, περιμένω

ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρός, καὶ σκότος καὶ τάρταρον. Κριτὰ δικαιοτάτε, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κρᾶζων σοι· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων, ζήτησον Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, ἦθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου, μακρὰν ἀπωθούμενος, θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστεία καθάρισον, ἐν κλαυθμῶ διηνεκεῖ, βωῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Νηστείας ἐναρξάμενοι, Ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸ ἐξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τὸν Χριστόν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνυμνήσωμεν.

Τοῦ Μηναίου τρία.

Δόξα... Καὶ νῦν... (Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Μέγα Προκείμενον.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,

ἀμέτρητες κολάσεις, τρίξιμο δοντιῶν καὶ θρήνο ἀπαρηγόρητο, κόλαση φωτιᾶς καὶ σκοτάδι καὶ ἄδη. Δώρισέ μου λοιπὸν δάκρυα, Κριτὰ δικαιοτάτε, μέ τὰ ὅποια θὰ βρῶ τὴ συγχώρηση καὶ τὴ διάλυση τῶν κακῶν μου νηστεύοντας καὶ κρᾶζοντας σ' ἐσένα· Κύριε Χριστέ, λυπήσου με στό ὄνομα τοῦ μεγάλου καὶ πλούσιου ἐλέους σου.

Ἐμένα πού πλανήθηκα ἐπάνω στὰ ὄρη τῶν φοβερῶν παραβάσεων, ἀναζήτησέ με, Λόγε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνακάλεσέ με κοντά σου ἀποθώντας μακριὰ ἀπὸ τὸ νοῦ μου τίς πονηρές συνήθειες· Ἐμένα πού πέθανα ἀναζωογόνησέ με, καὶ μέ τὴ νηστεία καθάρισέ με, καθὼς μέ συνεχῆ θρήνο φωνάζω σ' ἐσένα καὶ λέγω· Κύριε Χριστέ, λυπήσου με στό ὄνομα τοῦ μεγάλου καὶ πλούσιου ἐλέους σου.

Αφοῦ ἀρχίσαμε τὴ Νηστεία τῆς τρίτης ἐβδομάδας, πιστοί, ἅς ἐγκωμιάσουμε τὴ σεβαστὴ Ἁγία Τριάδα, διανύοντας τὸ ὑπόλοιπο διάστημα μέ χαρὰ· Καὶ ἀφοῦ μαρᾶνουμε τὰ πάθη τοῦ σώματος ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας, ἅς κόψουμε θεϊκὰ ἄνθη πλέκοντας στεφάνια γιὰ τὴν ἐπίσημη ἡμέρα· Ὡστε ὅλοι φορῶντας στεφάνια νὰ ἀνυμνήσουμε τὸν Χριστό ὡς νικητὴ.

Τοῦ Μηναίου τρία.

Δόξα... Καὶ νῦν... (Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Μέγα Προκείμενο.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ μένα τὸ δοῦλο σου, γιατί θλίβομαι· Γρήγορα ἄκουσέ με· Πρόσεξε

πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.
 Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.
 Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
 Ἐκτενής.... Κεφαλοκλισία.
 (Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14)).
 Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 115-116).
 Τροπάρια.
 Χαλινοὺς ἀποπτύσας τοὺς πατρικούς,
 ἀστάτω φρενί, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἀμαρτίας,
 λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον
 δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγώ, τροφῆς δὲ
 λειπόμενος, βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν
 λιπαίνουσαν, ἡδονὴν ἐσιτούμην. Ἀλλὰ Πάτερ
 ἀγαθέ, μὴ κλείσης μοι τὰ φιλάνθρωπα
 σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν Ἄσωτον
 Υἱόν, καὶ σῶσόν με. (Δίς).
 Μαρτυρικόν.
 Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ
 πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε,
 ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν δεόμεθα.
 Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
 Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ
 ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
 ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Νῦν ἀπολύεις Τρισάγιον.
 (Συλλειτουργικό. 15,-16

τὴν ψυχὴ μου καὶ λύτρωσέ την.
 Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, Θεέ μου, ἄς μὲ ἀναλάβει ὑπὸ
 τὴν προστασία της.
 Στίχ. Ἄς τὰ δοῦν αὐτὰ οἱ φτωχοὶ καὶ ἄς εὐφρανθοῦν.
 Ἐκτενής. . Καταξίωσον. Κεφαλοκλισία.
 (Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).
 Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 115-116).
 Τροπάρια.
 Αφοῦ ἔβγαλα τὰ χαλινάρια τὰ πατρικά, μὲ
 ἀκατάστατο νοῦ ἔζησα μαζί μὲ τοὺς κτηνώδεις λογι-
 σμούς τῆς ἀμαρτίας ξοδεύοντας ἄσωτα ὅλη μου τὴ ζωὴ
 (ὅλο μου τὸν πλοῦτο) ἐγώ ὁ ταλαίπωρος· Καὶ ἔχοντας
 ἔλλειψη ἀπὸ τροφή πού στηρίζει τὴν καρδιά, τρεφόμουν
 μὲ τὴν ἡδονή, ἢ ὁποῖα μὲ ἐνίσχυε γιὰ λίγο. Ἀλλὰ, Πάτερ
 ἀγαθέ, μὴ μοῦ κλείσεις τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα σου,
 ἀλλὰ ἀνοίξέ τα καὶ δέξου με, ὅπως τὸν Ἄσωτο Υἱό, καὶ
 σῶσε με. (Δίς).
 Μαρτυρικό.
 Μάρτυρες Κυρίου, κάθε τόπο ἀγιάζετε καὶ κάθε
 ἀσθένεια θεραπεύετε· Καὶ τώρα παρακαλοῦμε, πρε-
 σβεύσατε νὰ γλιτώσουν ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ οἱ
 ψυχές μας.
 Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
 Τὰ οὐράνια σέ ὑμνοῦν, Χαριτωμένη Μῆτέρα
 ἀνύμφευτη· Κι ἐμεῖς δοξολογοῦμε τὴν ἀνεξήγητή σου
 γέννηση. Θεοτόκε πρέσβευε, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.
 Νῦν ἀπολύεις Τρισάγιον.
 (Συλλειτουργικό. 15,-16

Άπολυτίκια... Απόλυσις. (Σελ. 116-118).			Άπολυτίκια... Απόλυσις. (Σελ. 116-118).
--	--	--	--